

Prvá láska – Zjavenie 2 kap. (1M 19.8.2020)

Posledné dva mesiace som si čítal rôzne starozákonné ale aj novozákonné knihy, cez ktoré Pán Boh ku mne prehovára a formoval moje postoje a smerovanie v mojom živote. Niekoľko týždňov dozadu som si čítal Zjavenie Jána a tak som sa rozhodol podeliť s Vami so slovom ktoré ku mne hovorilo a myslím si, že toto slovo má čo povedať aj nášmu zboru, pri najmenšom je to príležitosť urobiť akýsi audit svojho vzťahu s Pánom Bohom. Bolo pre mňa ťažké si vybrať na čo konkrétne budem kázať, pretože tých miest bolo viac, ale nakoniec som sa rozhodol pre známy text, ktorý je zapísaný v Zjavení Jána 2:1-7:

POSOLSTVO DO EFEZU

¹ Anjelovi cirkvi v Efeze napíš: „Toto hovorí ten, čo pevne drží vo svojej pravici sedem hviezd a chodí medzi siedmimi zlatými svietnikmi. ² Poznám tvoje skutky, tvoju námahu a vytrvalosť, aj to, že nemôžeš zniesť zlých. Preskúšal si tých, čo hovoria o sebe, že sú apoštoli, a nie sú, a zistil si, že sú luhári. ³ Si vytrvalý, mnoho si zniesol pre moje meno, a neochabol si. ⁴ Ale mám proti tebe to, že si opustil svoju prvú lásku. ⁵ Spomeň si teda, odkiaľ si padol, kajaj sa a konaj prvotné skutky; inak prídem za tebou a ak sa nebudeš kajať, pohnem tvoj svietnik z jeho miesta. ⁶ To máš však k dobru, že nenávidíš skutky Nikolaitov, ktoré ja nenávidím. ⁷ Kto má uši, nech počúva, čo Duch hovorí cirkvám. Tomu, kto zvíťazí, dám jesť zo stromu života, ktorý je v Božom raji.“

Keď som si pripravoval túto kázeň, tak som plánoval, že hneď sa doslova vnorím do zvesti Božieho slova. Keď som ale skúmal a hľadal niečo o histórii Efezu, tak to bolo pre mňa tak zaujímavé, že musím aspoň niekoľkými vetami vám priblížiť toto mesto a zbor, ktorý v ňom vznikol.

Už samotný názov mesta Efez (Efesos) znamená v gréčtine „žiadúci“. Bol najväčším mestom rímskej provincie Malá Ázia. Bol známy hlavne kultom uctievania Bohyne Artemis, (alebo Diane Efezskej ako ju nazývali Rímania), ktorej v Efeze postavili nádherný chrám, ktorý bol jedným zo siedmich divov sveta. V ňom bola Artemisina podoba, čo bola socha vyrobená pravdepodobne z meteoritu, o ktorom hovorili, že padol z neba od boha Dia. Táto socha pripomínal ženskú postavu s mnohými prsníkmi.

V Skutkoch 19:35 je spomínaná:

*³⁵ Keď mestský **pisár** upokojil zástup, povedal: „Muži, Efezania, kto by nevedel, že mesto Efez je strážcom chrámu veľkej Artemis a jej obrazu, ktorý padol z neba?“*

Efez bol známy Divadlom s kapacitou 25000 divákov, Knihovňou ktorá vlastnila 200 000 papyrusových zvitkov. Mesto malo kúpele, malo koncertnú sieň pre 1500 poslucháčov, Hadrianov chrám, Nerov štadión Bolo to veľmi rozvinuté mesto v každej oblasti, či už kultúrnej, obchodnej a to hlavne vďaka prístavu ale aj intelektuálnej. Bolo však známe aj množstvom nevestincov, ktoré v kombinácii s uctievaním týchto božstiev prispeli k šíreniu zlej morálky medzi obyvateľmi Efezu.

Odhaduje sa, že v dobe keď bol napísaný tento list Efezskému zboru tu žilo 250 000 – 300 000 obyvateľov.

Cirkev v Efeze reprezentuje prvých kresťanov a prvých obrátených pohanov. Bol to veľmi veľký zbor, ktorý sa stal významným najmä vďaka svojim vynikajúcim vodcom ako bol apoštol Ján a Pavol. A aj Timotej bol pravdepodobne správcom oblasti do ktorej patrila aj tento zbor.

Pavol, tento zbor založil a strávil tam 3 roky vyučovaním. Efez sa stal miestom veľkého prebudenia a odhaduje sa že tento zbor mal pod Pavlovým vedením 40 000 členov a dokonca niektorí bádatelia hovoria o 70 000 – 200 000 členoch. Božie evanjelium sa začalo šíriť po celej Ázii a aj tento rast prirodzene viedol k odporu zo strany neveriacich o ktorej čítame v Skutkoch 19.

Môžeme teda vidieť, že keď Ján píše čo mu bolo zjavené tak tento zbor bol zborom, ktorému v jeho histórii slúžilo mnoho skvelých služobníkov a v čase tohto listu bola v zbore už druhá generácia veriacich. Mnohí v tomto zbore sa narodili v rodinách, ktoré sa obrátili a táto generácia bola vychovaná v cirkvi.

Náš text hovorí, že toto posolstvo je určené konkrétnemu zboru, konkrétnej osobe ktorá bola zodpovedná za tento zbor. PJ hovorí, že má vo svojej ruke každý z týchto zborov aj ten Efezský. Hovorí im: Pozri sa na mňa pretože som to ja, ktorý ťa mám vo svojej ruke a ty si mojim vlastníctvom. Ja som v tvojom strede a mne sa budeš zodpovedať. To platí aj dnes. Je to niečo na čo zabúdame, ale aj dnes ti Pán Boh hovorí: Si plne v mojej ruke, pozeraj na mňa a nenechaj sa ovplyvňovať tým čo je okolo teba. Si mojim vlastníctvom a mne si zodpovedný za svoj život.

Keď sa pozrieme na Efezský zbor tak môžeme vidieť že boli aktívny a Pán Ježiš ho dokonca chváli:

² Poznám tvoje skutky, tvoju námahu a vytrvalosť, aj to, že nemôžeš zniesť zlých. Preskúšal si tých, čo hovoria o sebe, že sú apoštoli, a nie sú, a zistil si, že sú luhári. ³ Si vytrvalý, mnoho si zniesol pre moje meno, a neochabol si.

Zdá sa, že Efežania toho robili veľmi veľa, dokonca sú chválení, že vedeli rozpoznať falošných učiteľov, ktorý sa snažil medzi nich preniknúť. Sú chválení že znášali rôzne protivenstvá pre svoju vieru. Čítame, že boli veľmi aktívny a verný vo svojej službe, ale napriek všetkej tejto chvále im PJ vyčíta, že pripisovali svojej službe priveľkú dôležitosť a kládli ju dokonca vyššie, ako svoju lásku k PJ.

V službe je veľmi jednoduché skĺznuť do stavu kedy je moje sústredenie zamerané na seba, alebo na niekoho iného, ale nie na Pána Ježiša.

Často krát si Satan použije dobré veci, aby nás nebadanie odvedol preč zo živého a vrúcneho vzťahu s Pánom Bohom. Často je to služba, alebo mnoho iných dobrých a hodnotných vecí, ktoré necháme aby prerástli nad náš vzťah s Pánom Bohom.

Možno si bol taký zaneprázdnený svojou službou pre neho, že už to nezostával čas na čítanie jeho slova, tvoja modlitba bola rýchla, pretože sa stále niekam ponáhľaš. Možno si aj nájdeš čas na modlitbu, ale celá tvoja modlitba sú len prosby týkajúce sa tvojej služby alebo tvojho

života, ale čas kedy očakávaš že PB bude s tebou a bude hovoriť priamo tvojmu srdcu je preč. Nemáš čas načúvať. Nemáš čas aby si počul čo chce tebe osobne povedať.

Naša láska je pre PJ, rovnako dôležitá ako celá naša služba ale úzkostlivá poslušnosť a služba však samé o sebe nestačia. Láska k PJ musí byť na prvom mieste.

Efezský zbor bol čo sa týka doktríny a morálne čistý, boli horlivý pre pravdu a obetavý v službe ale Pán Boh im hovorí, že toto všetko nedokáže a nemôže nahradiť lásku ku Kristovi ktorú opustili.

Taký vzťah je totiž chladný a je to iba čistá ortodoxia bez živého vzťahu s Bohom.

Je to výstrahou pre každého z nás. Mnoho ľudí príde k Pánovi Ježišovi a povie: „ Pane mnoho dobrých skutkov sme urobili v tvojom mene. Uzdravovali chorých a vyhánali démonov v tvojom mene pre tvoju slávu.

Ale On odpovie: Toto všetko sú dobré veci, ale nikdy som vás nepoznal!

Boli ste tak zaneprázdnený než aby ste mali so mnou obecnstvo. Nikdy ste neodložili všetko nabok aby ste sa posadili v mojej prítomnosti. Teraz všetky vaše skutky, ktorými ste boli zaneprázdnený sa ukázali ako márne. Chodte preč odo mňa cudzinci!

Ježiš hovorí: „Nikdy ste ma nebrali vážne. Nikdy ste ma nepokladali za prvého. Toto nie je vzťah ženích a nevesty,. Vy ste náš vzťah nebrali vážne pretože vaše srdce bolo inde. Zanedbávali ste ma.

Myslím si, že každý manželský pár, ktorý je dlhšie spolu už zažil krízu vo svojom vzájomnom vzťahu.

Dokonca som presvedčení že mnoho z týchto párov zažilo krízu, ktorá ich priviedla až k myšlienke na rozvod.

Prečo sa toto deje a prečo niečo také príde do manželstva a do vzťahov?

Keď som sa zaľúbil, tak som po ničom inom netúžil a o nikom inom nepremýšľal iba o svojej láske Ruth. Všetok čas ktorý som mal som chcel stráviť s ňou a využil som na to každú príležitosť, ktorá sa mi naskytla. Nič z toho čo by odo mňa chcela, alebo kde by chcel a ísť by pre mňa nebolo bremenom ale prinášalo by mi to radosť a potešenie.

Manželstvo a rozhodnutie dvoch ľudí ísť do vzťahu začína prvou láskou, zaľúbením, emóciami ktoré sú na maximálnej úrovni, ale ako roky plynú tak opojenie z prvej lásky zovšednie, vašeň pomínie, emócie opadnú, slepota zaľúbenia skončí a nám sa otvoria oči, začíname pochybovať.

Čo má potom udržať ten vzťah živý, aktívny, plný lásky?

Je to zvláštne ale sám apoštol Pavol v liste Efezským 5 kapitole od 21 verša popisuje, aký by mal byť vzťah muža a ženy a dáva tento vzťah do paralely so vzťahom cirkvi ako nevesty a PJ ako ženícha.

Efezanom 5:22 Ženy, podriaďujte sa vlastným mužom ako Pánovi;

23 lebo muž je hlavou ženy, ako aj Kristus je hlavou cirkvi, a on je Spasiteľom tela.

24 Ale jako sa cirkev podriaďuje Kristovi, tak aj ženy vlastným mužom vo všetkom.

25 „Mužovia milujte si ženy, ako aj Kristus miloval cirkev a seba samého vydal za ňu, aby ju posvätil, očistiť ju kúpeľom vody skrze slovo, a postavil si cirkev slávnou, bez poškvrny, bez vrásky a bez čohokoľvek podobného, ale aby bola svätá a bez úhony.. Tak sú povinný aj mužovia milovať si ženy ako vlastné telá.

Takže keď čítame v našom texte odkaz Efezskému zboru:

⁴ Ale mám proti tebe to, že si opustil svoju prvú lásku.

Tak môžeme vidieť, že rovnako ako môže manželstvo skončiť rozvodom aj keď nikto nevstupuje do vzťahu s tým, že sa chce rozviesť, tak rovnako aj môj a tvoj vzťah môže skončiť odcudzením sa od Pána Boha, aj keď to nie je náš zámer keď vstúpime do vzťahu s Pánom Bohom.

Keď niekto spozná lásku Pána Ježiša, uvidí svoju hriešnosť a uvedomí si kam až musel PJ zájsť vo svojej láske k nemu ale aj ku mne, potom aj tento človek zahorí rovnakou láskou a vášňou voči PJ. Samozrejme ak činí pokánie a nechá PJ aby vstúpil do jeho života. V tom momente, keď PJ vstúpi do tvojho života a ty okúsiš jeho lásku, jeho odpustenie, jeho záujem o teba, tak v tej chvíli neexistuje nikto iný komu by si chcel slúžiť viac, nikto iný komu by si chcel patriť a nie je nikto taký v koho blízkosti by si nechcel stáť viac ako v Božej prítomnosti.

Prečo tento vzťah zanikne alebo ochladne?

Pretože všetky vzťahy sa narušia alebo skončia vtedy keď sa vzdáme prvotnej podstaty toho vzťahu, a to často nebadane.

Tak ako manželstvo vznikne na základe vzťahu lásky, rovnakú aj partnerstvo vo vzťahu k PB vzniklo na základe vzťahu lásky. Tak ako manželstvo stroskotá bez lásky, tak aj vzťah s Pánom Bohom stroskotá bez lásky.

Ako napraviť svoj vzťah s Pánom Bohom? Keby sme zobrali doslovne prvú lásku, tak si uvedomíme, že táto láska je hlavne emocionálna, vášnivá a vlastne je to niečo čo nevieme dobre kontrolovať a neviem tomu rozkázať. Čo chce teda PJ od nás?

David Wilkerson v jednej svojej kázni povedal k prvej láske:

„Ja sa nechcem vrátiť do svojich počiatkových dní. Moja láska bola vtedy nezrelá; chýbala mi múdrosť a skúsenosti; a moja horlivosť spôsobila veľa bolesti. Bola to viac emócia ako oddanosť. Nechcel by som sa vrátiť späť k ničomu menšiemu, ako som teraz, vďaka jeho milosti.“

David Wilkerson vlastne tu hovorí, že jeho láska nepramení z emócie ale pramení z jeho oddanosti a jeho túžby milovať Pána Boha nie na základe toho čo môžem získať alebo čo som už získal. Milujem ho lebo ho chcem milovať a slobodne som sa tak rozhodol, mu byť oddaný až kým nepríde, alebo kým som na tejto zemi.

Pred jedenástimi rokmi som vo svojom živote prežíval hlbokú duchovnú krízu, ale aj v manželstve sme prežívali hlbokú krízu, keď sme sa navzájom veľmi odcudzili.

Pán Boh mi dal milosť a začal pracovať na mojom srdci. Ako prvé poukázal na hriech v mojom živote. Dôležité bolo, že som opustil svoj hriech a Pán Boh mi dal novú milosť, očistil ma a oslobodil.

Toto bol počiatok cesty uzdravenia. Toto ale nevyriešilo manželskú krízu, ale Pán Boh dal do môjho srdca túžbu. Povedal som si vtedy Pane Ježišu ja to nechcem vzdať s našim vzťahom a ja viem, že keby som to chcel riešiť ako človek, tak nenachádzam žiadne riešenie. Ja viem že ty si z naším vzťahom neskončil a viem že ty ho dokážeš zachrániť.

Pán Boh mi ukázal, že mám milovať svoju manželku. Ale nie preto, že by som k nej niečo cítil, pretože láska ako cit, vášeň v tej chvíli v našom vzťahu nebola.

Vedel som že som to položil do Božích rúk a vo svojom vnútri som sa rozhodol, že chcem milovať svoju manželku a urobil som všetko preto, aby som zachránil náš vzťah. Samozrejme že Pán Boh pracoval aj na opačnej strane na Ruth a dal jej rovnakú túžbu do srdca. Bol to proces a nebolo to niečo čo sa vyrieši lúsknutím prstov. Pán Boh postavil moju lásku k Ruth nie na vonkajších znakoch, vzhľade, na tom aká je (krásna, múdra, ...), ale ukázal mi že ju mám milovať preto „že je“, pretože mi bola daná.

Postoj ktorý očakáva Pán Boh je milujem lebo chcem a nie milujem lebo musím. S postojom chcem sa stávam tvárnym v Božej ruke. Keď sa rozhodneš že chceš milovať svoju manželku obetavou láskou, tak Pán Boh Váš vzťah zmení. Náš vzťah zmenil v tom, že dnes milujem svoju manželku viac ako kedykoľvek predtým a milujem ju viac a viac. Vzťah milujem pretože chcem sa obetovať, pretože mi záleží na tom druhom prinesie do manželstva novú lásku, ktorá je väčšia ako akékoľvek zaľúbenia, táto láska rastie a tým že rastie dokáže vytrvať až do konca.

Láska v našom texte v zjavení, láska v Efežanom 5 kapitole, Božia láska alebo láska ktorú pôsobí Boh v človeku je v Božom slove použití pre ňu výraz Agapé. Je to láska, ktorá sa meria obeťou.

Pán Boh vie, že nás stvoril ako stvorenie ktoré zažíva emócie, nadchýna sa, vie sa zaľúbiť, ale všetky tieto vzplanutia raz skončia. Teraz možno poviem niečo zvláštne, niečo čo ste nepostrehli, ale láska nie je aktom citu, ako to často hovoríme ale je aktom vôle. Ako som čítal ten citát Wilkersona. Pán Boh nechce emócie, ale chce oddanosť.

Často hovoríme o láske ako pocite do ktorého zrazu spadneme a už nám niet pomoci. Ja by som to ale nazval skôr zamilovanosť. Pretože láska ako taká je niečo, čo sa vyvíja celý život a nie je postavená na pocite ktorý nevieme kontrolovať, ale naopak láska do ktorej nás Pána Boh povoláva vo vzťahu k nemu ale aj vo vzťahu k môjmu partnerovi alebo akémukoľvek blížnemu je vedomá láska podmienená voľou. Často sa fixujeme na pocit zamilovanosti, keď ale to vzplanutie skončí, tak mnohý povedia, že láska sa z ich vzťahu vytratila a hľadajú ju inde a to či už vo vzťahu v manželstve alebo hľadajú iné naplnenie vo vzťahu k Pánu Bohu pretože ich vzťah už nie je osobný a ochladol.

Samotný Pán Ježiš nám v Božom slove, ale priamo ukazuje, že láska je aktom vôle, pretože nám nedáva na výber alebo nám nehovorí teraz sa nalaď na nejakú špeciálnu emóciu, ale čítame tam **príkaz aby sme milovali**. Láska do ktorej nás Pán Boh povoláva je **dobrovoľne** prejavovať oddanosť a dobro naproti druhému a voči PB.

Verš vo vzťahu k Pánu Bohu hovorí:

Matúš 22:37: „*Milovať budeš Pána, svojho Boha, celým svojím srdcom a celou svojou dušou a celou svojou myslou.*

Vo vzťahu k blížnemu:

Matúš 22:39 „*Milovať budeš svojho blížneho ako seba samého.*“

Vo vzťahu k manželke:

Efežanom 5:25 „*Mužovia milujte si ženy, ako aj Kristus miloval cirkev a seba samého vydal za ňu, aby ju posvätil, očistiť ju kúpeľom vody skrze slovo, a postavil si cirkev slávnou, bez poškvrny, bez vrásky a bez čohokoľvek podobného, ale aby bola svätá a bez úhony..*

Vo vzťahu k nepriateľom:

Matúš 5: 44: *Ja vám však hovorím: Milujte svojich nepriateľov a modlite sa za tých, ktorí vás prenasledujú,*

Čo teda PJ chce od teba? Čo teda PJ chcel od Efezských:

⁵ Spomeň si teda, odkiaľ si padol, kajať sa a konať prvotné skutky; inak prídem za tebou a ak sa nebudeš kajať, pohnem tvoj svietnik z jeho miesta

Pán Ježiš ti hovorí spomeň si aké to bolo, keď si sa do mňa zamiloval. Spomeň si keď si mi vyznal, že ma chceš nasledovať celým svojím srdcom, myslou, dušou a silou a ja som videl že to myslíš vážne. Spomeň si ale, kde si stratil svoju lásku ku mne a urob pokánie, že si opustil náš vzťah, že si postavil iné veci nad svoju lásku voči mne. Čiň pokánie že si ma zanedbával a že si nechal náš vzťah vychladnúť, že si nebudoval to čo započalo, keď si ma spoznal. Čiň pokánie pretože moja láska sa nezmenila, si to ty kto sa zmenil. Veď je som ten, ktorý som ťa prvý miloval.

„Pokánie znamená, že sa na svojej ceste zastavíme, obrátíme sa a vydáme sa opačným smerom“

Vydaj sa teda skrze pokánie späť na miesto kde si sa odpojil vo svojom vzťahu od PJ, kde si stratil svoju lásku, kde si ochladol a začal si kráčať sám vo svojej sile a múdrosti.

Môžeš vyznať Pánovi Ježišovi, že chceš obnoviť svoj vzťah s ním, chceš ho milovať a nasledovať celým svojim srdcom. Môžeš mu vyznať, že mu chceš obetovať všetko na čom ti záleží, pretože od dnešného dňa je na prvom mieste on.

V našom texte Efezskému zboru máme ešte jednu pochvalu a pre nás poučenie.

⁶ To máš však k dobru, že nenávidíš skutky Nikolaitov, ktoré ja nenávidím.

„Čo sú skutky Nikolaitov (mikulášencov)?“ Na základe listu do Pergamu môžeme dedukovať čo to vlastne boli tieto skutky Nikolaitov . V 14. a 15. verši druhej kapitoly čítame: „¹⁴ *Mám však niečo proti tebe: máš tam ľudí, čo sa pridávajú učenia Bileáma, ktorý učil Baláka zvádzať synov Izraela, aby jedli mäso obetované modlám a aby smilnili.* ¹⁵ *A aj ty máš takých, čo sa pridávajú učenia Nikolaitov.*“

Môžeme si teraz pokojne vydýchnuť a povedať: Nás sa to netýka. O čo išlo. Efez bol veľmi nemorálne mesto a myslím si že celá cirkev v Efeze bola pod veľkým tlakom podľahnúť a urobiť kompromisy medzi svetom, ktorý na nich dorážal, či zľahčovaním jedenia jedla ktoré bolo obetované pohanským modlám a na druhej strane účasti na pohanských zvykoch a rituáloch ktoré boli často spojené so smilstvom a nečistotou a to aj vďaka práve kultu Artemis v Efeze. Bolo to niečo s čím vyrastali čo im bolo prirodzené a čo opustili keď uverili v Pána Ježiša. Napriek tomu vidíme že boli snahy tejto skupiny Nikolaitov, priniesť tieto zlé veci aj do Efezského zboru, čím by tento zbor začal robiť kompromisy so svetom. Čítame že obstáli. Ako je to s nami? Aké kompromisy sme my ako zbor už urobili so svetom ktorý nás obklopuje? Koľko vecí je dnes akceptovaných aj v našom spoločenstve hoci ešte pred dekádou to bolo niečo neakceptovateľné?

Bratia a sestry modlime sa, aby nám Pán Boh ukázal, kde sme ako zbor prijali kompromisy so svetom. Kde sme zlyhali a dovolili hriechu, aby nebadane zaujal miesto v našom zbore.

Modlime sa aby naše skutky a túžba po naplnení Božieho slova nepramenila z tradície ale aby bolo motivovanou skutočnou láskou k PJ, ktorá bude postavená nad všetko v našich životoch. Modlime sa, čítajme si Božie slovo, trávmе čas s našim Spasiteľom rozjímaním a očakávaním na jeho odpovede, na jeho povzbudenie, jeho vedenie pre náš život tak aby náš vzťah sa vyvíjal a naša láska rástla. Aby sme mohli vyznať. Milujem ťa Pane lebo si. Ja neviem prečo ťa milujem, ale je to jediné čo chcem. Iba táto láska dokáže rásť a vytrvať až do konca.

Martin Luther povedal:

Pravá nevesta hovorí Kristovi:

Ja nechcem to čo mi môžeš dať. To čo chcem si ty.

Nie si mi drahším keď sa mi darí a nie si mi menej drahý keď sa my nedarí.

Amen.